

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 222**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste,

Tack för brevet. Jag är mycket glad öfver anordningen med Siri, som du nog kan förstå. Jag tror mest du, att du hämnad inte bara gör dig och mig en tjänst, för mig är det en lättnad att inte behöfas tänka på att du sitter och har det tråkigt därför att jag får lov att arbeta, utom jag tror, att det kan bli till en otrolig nytta för Siri att få vara med dig. Det har nog varit herrns olycka, att han lofvat i Kref. sar, där kvinnor inte behöfva arbeta. Det blir en helt annan sak för henne att se på med en utomordentligt energisk människas som du. Prister det herrns begäring kan du naturligtvis inte hjälpa, men prister det bara energi, kan du vara herrns mycket nyttig.

Det spår mig i hjärtat, att höra talas om Taster & Paua. Du vet inte hur tacksam jag är dig för hur jag gå till herrns. Säkert älskar han dig högre än någon annan i sin omgivning. Naturligtvis skulle han ha en skötsel, men det förestår jag inte hur jag skall kunna ordna. Vore det bara pengar, vore det ingenting, men jag vågar inte gripa in. Allt du, om han hade fått det. Jag älskar det bara för herrns egen skull. Hon har varit förfärligt olycklig allt sedan hon kom till Göteborg. Hugos affärer äro visst dåliga. Det är mycket synd om Davidas ölska. Det är det visst det.

Jag har tänkt på kläder, du har nog rätt i att jag borde ha en svart voile, men jag tycker också, att det kan göra det samma för mig att ~~gå i~~ ^{gå i} en svart voile klädning, som är alldeles sagg. Nu först tänkte jag resa med min svarta klädning och så att säga i Göteborg eller Berlin köpa en stark, god resklädning för en sådan som jag nog inte vara utan. Vidare har jag

sytt mig två Piella klappar, som jag kan ha till en svart
kjol. Så har jag min gamla foulard. Jag tror inte, att jag behöfver
mer, men nu skulle jag fråga om du tycker att jag skall ta
med min gamla sidestädning. Den är utmärkt röd och är ju ut-
genhing att spara, men om du inte tror att vi alla kommer
i något sällskap, så får den ju bättre af att ligga hemma.

Jag kan nog få kreditiv här, men kanske att det dock vore
bäst att ta det hos Skandinaviiska för att få samma hus, som
du. Du har jag inga pengar i Göteborg, så att du skulle vara vän-
lig fråga om jag skall vänta säkerhet eller om det är nog att
jag betalar vid hemkomsten

Kära barn, nu kom posten med ett bref, som jag får skrifa
af. Det är ju utet ledsamt, men i hög grad förvissande.

"Förskrifv af Doktorerna för den Filosofiska Fakulteten i Uppsala
ber jag härmed få meddela att Fakulteten beslutat hos Kanslers
arbetet uphålla om tillstånd att promovere en till hedersdoktor
vid iustierade himnefest i Maj och för jag med uttömda kärlek
uphålla att Ni snarast möjligt vilde meddela hurvida Ni an-
skor mottaga denna värdighet
Tjebo Tullberg."

Det är ett mycket förmulär annars tror jag, att jag skulle ta det
som skoj. Tala inte om det för någon eftersom det ännu inte tycks vara
alldeles säkert.

Jag har inte hunnit sanna mig. Jag änskor bara. "Allt om de
andra hade kallat dig. Men vi få aldrig något säkert."

Jag säger naturligtvis inte nej, och jag tycker, att det är myg-
ret roligt. Skall det kunna gå för sig att jag är borta, det
vare bekvämligt. Jag får höra efter hur detta skulle uppta-
gas. I värsta fall får jag fara hem igen.

Sambtidigt har jag bref från Betty, som skrifer om
för att beklaga min sorg, men egentliga ärendet för hennes bref
är visst, att jag skulle öfvertala dig att vara tillsammans med den i
sammars. Hon synes mycket önska det. Du har varit så lycklig med
dig i Stockholm. Kanske du inte behöfde fara så länge med dig
utan kunde hinna med Warburgs och så —

Ja vad säger du om Hedersdoktor. Det ha vi aldrig drömt
om —
Sine Sine —